ምዕራፍ ፳፰

በዕርገት ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ ዘኢየ ሐጽጽ:ጽርሐ አርያሙ ዘኢይትሔወጽ: ዘኢይ በጽሕዎ በረዊጽ: ዘኢይረክብዎ በቀኒጽ: ለዘይፈ ቅድ ከመ ይርአዮ ክሳደ ኀሊናሁ ዘይጌምጽ: ወኢ ያበውሖ ለበዊአ አንቀጽ: ዘይዋሕዮ በጸዓዕ ወበ ነጐድጓድ ዘይደምጽ: ወበንጥረ መባርቅት መደ ንግጽ:ሎቱ ስብሐት በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወበ ቤተ ክርስቲያኑ ዐጸደ አግባዕ ወአባግዕት: ለዓለመ ዓለም: አሜን::

፪ ናይድዕኬ ዘለፋሁ ለፍልብያኖስ ዘይቤ ክልዔ ገጸ መለኮቱ ወትስብእቱ ለመድኃኒነ:: ኦኬ ፍልብያኖስ ለክልዔ ስፁረ ልሳን:: ወለክልዔ ስጡቀ ሃይማኖት:ለክልዔ ንፋቀ ትምህርት: ወለ ክልዔ ክፉለ ኀሊና: ለክልዔ ንቁዐ ልብ: በከመ ይቤ ሐዋርያ ወኵሉ ዘክልዔ ልቡ ህውክ ውእቱ በኵሉ ፍኖቱ:: ትብሎኑ ለወልደ እግዚአብሔር ካልእ ገጸ መለኮቱ ወትስብእቱ:: እፎኬ ከፈል ካሁ:ወእፎ አመንተውካሁ ለዋሕድ ወአስተአኃ ውካሁ ለ፩ አካል:

፫ ወአፍኒ ምዕሪ ይትረኃቅ ለአብቅዎ ከናፍር ወምዕሪ ይትሐተም በአስተጋብኦ ከናፍር :ወቀራ ንብትኒ ምዕሪ ይትከሠት ለንጻሬ ወምዕሪ ይትጋባእ ለከዲነ ብንተ ዐይን::ወትስብእተ መለኮ ትሰ አኮ ከማሁ:: ዘልፈ እንጡሉዕ እንበለ ተቀል ፆ::እመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ያስተርኢ ለክልዔ ክፍል መኑኬ ቦአ ውስተ አንቀጸ ሥጋ ዕፅው ዘእንበለ ኃይል ዘአይኀአ እምሕፅነ አቡሁ::

፬ ወእመሂ ኢኀቡር መለኮቱ ምስለ ትስብእቱ መኑኬ ተሥዕለ በመልክአ ሕፃናት ወተጸውረ በማኅፀነ ብእሲት ዘእንበለ ጠባይዐ ሥጋዌ ዘነሥአ እምኔሃ:: እመሰ መለኮቱ ወትስ ብእቱ ኢኀቡር መነኬ ሰመየ ኢሳይያስ አማኑ ኤልሃ ዘበትርጓሜሁ እግዚአብሔር ምስሌነ: ወፍካሬሁሰ እግዚአብሔር ወሰብእ በ፩ አካል:: እመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኀቡር መኑ ድኀከ ውስተ መርኅብ በሥርዓተ ሕፃናት በሕገ ትስብ እት:: ወመኑኬ ዘተወፈየ ጋዳ እምሰብአ ሰገል በመለኮቱ:: ወለእመ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኀ ቡር መኑኬ አድነነ ርእሶ ታሕተ እደ ዮሐንስ

ምዕራፍ ሃያስምንት

የዕርገት ምንባብ

፩ የማይጐድል ሦስት ጽርሐ አርያሙ የማ ይታይ በመሮጥም የማይደርሱበት በመዝለልም የማያገኙት ሊያየው የሚሻውንም የኀሊናውን አንገት የሚቆለምም በበሩ ለመግባትም የማይፈ ቅድለት በመብረቅ ብልጭልጭታ ድምጽ በሚሰ ማ ነጐድጓድ በሚያስደነግጥም የመብረቆች ብልጭታ የሚያቃጥለው በሆነ በእግዚአብሔር ስም በሰማይ ባለች በኢየሩሳሌም የምእመናንና የምእመናት መሰብሰቢያ በሆነች በቤተክርስቲ ያኑ ለእርሱ ምስጋና ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን::

፪ የመለኮት የሰውነት መልክ ሁለት ነው ያለ የፍልብያኖስን ተግሣጽ እንናገር ሐዋርያው አሳቡ ሁለት የሆነ በመንገዱ ሁሉ የታወከ ነው እንዳለ አንደበትን ለሁለት የተረተረህ ሃይማ ኖትን ለሁለት የሰነጠቅህ ትምህርትን ለሁላት የከፈልህ ኀሊናንም ለሁለት የከፈልህ ልብንም ለሁለት የቆረስህ ፍልብያኖስ ሆይ የእግዚአብ ሔርን ልጅ የመለኮቱና የሰውነቱ መልክ ሁለት ነው ትለዋለህን እንዴት ከፈልኸው እንዴትስ አንዱን ሁለት አደረግኸው አንዱንስ አካል እንደምን ወንድማማች አደረግኸው::

፫ አፍ ከንፈሮችን በመግለጥ አንድ ጊዜ ይላቀቃል ከንፈሮችንም በማጋጠም አንድ ጊዜ ይዘጋል፣ ሽፋሽፍቶችም አንድ ጊዜ ለማየት ይገ ለጣሉ የዓይንም ብሌን ለመክደን አንድ ጊዜ ይገጠማል፣የመለኮት ሰውነት ግን እንዲህ አይደ ለም ያለመገለጥ ዘወትር የተጋረደ ነው መለኮ ቱና ሰውነቱ ሁለት ወገን ሆኖ የሚታይ ከሆነ ከአባቱ እቅፍ ከወረደ ኃይል በቀር በተዘጋ የሥ ጋ በር የገባ ማን ነው::

፬ መለኮቱ ከሰውነቱ ጋር የልተዋሐደ ከሆነ ከእርሷ ከነሣው የሥጋ ባሕርይ በቀር በሕፃናት መልክ ተሥሎ በሴት ማኅፀን ያደረ ማን ነው::መለኮቱን ሰውነቱ ያልተዋሀደው ከሆነ ኢሳይያስ አማኑኤል ያለው ማንን ነው አማኑ ኤልም ማለት እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው ማለት ነው: ፍቺው በአንድ አካል ያለ እግዚአ ብሔርና ሰው ማለት ነው ::መለኮቱና ሰውነቱ ካልተዋሐደ በሕፃናት ሥርዓት በሥጋም ልማድ በሜዳ የዳኸ ማን ነው:: በመለኮቱ ከጥበብ ሰዎ ች እጅ መንሻ የተቀበለ ማን ነው:: መለኮቱና ሰውነቱ ካልተዋሀደ ከእርሱ በፊት በተጠመቁ

በሕገ ሰብእ ገሊላ እለ ተጠምቁ እምቅድሜሁ:: ወለመኑ ስምዐ ኮነ አብ እንዘ ይብል ዝ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወሎቱ ስምዕዎ ዘእንበለ ለዘተወልደ እምኔሁ::

፭ ለእመ መለኮቱ ወትስእቱ ኢኅቡር መኑኬ ወፅአ እማይ ተሐፂቦ ሥጋሁ ከመ ዘረስሐ: ዲበ መኑ ወረደ መንፈስቅዱስ በርእየተ ርግብ ዘእንበለ ዲእመ ኀበ ዘይጌሪዮ በመለኮቱ:.ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑኬ ይቤሎሙ ለአይሁድ ለምንትኑ ትፈቅዱ ትቅትሉኒ ብእሴ ዘጽድቀ እነግረክሙ:: ወመኑ ካዕበ ይቤሎሙ ዘእንበለ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ::

፮ ለእመሰ መለኮት ወትስብእት ኢኅቡር መኑኬ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ኢይብለክሙ አግብርትየ አላ አዕርክትየ አንትሙ ወመዋርስትየ እስመ ገብርሰ ኢየአምር ዘይሬስዮ እግዚኡ:: ዘንተ ይቤ እንዘ ያስተባይጾሙ ምስሌሁ በትስብእቱ::ወመኑ ካዕበ አትሊዎ ይቤሎሙ ወለክሙሰ እስመ ኵሉ ዘሰማዕኩ በኀበ አቡየ ነገርኩክሙ እንዘ ያኤምሮሙ እምኀበ አብ ምጽአቶ::

፯ ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑኬ ይቤ እመ ኢበላዕክሙ ሥጋሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው ወኢሰተይክሙ ደሞ አልብክሙ ሕይወት ዘለዓለም:: ወመኑኬ ካዕበ ይቤሎሙ እስመ አብ ዘፈነወኒ የዐቢ እምኵሉ ወአንትሙሰ ራእዮሂ ኢርኢክሙ ቃሎሂ አልብክሙ:: ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑኬ ይቤ አባ አኅልፍ እምኔየ ለዛቲ ጽዋዕ ከመ ዘይትኄየዮ ለጽዋዓ ሞት:: ወመኑ ካዕበ ይቤ ወባሕቱ በእንተ ዝንቱ መጻእኩ ወበጻሕክዋ ለዛቲ ሰዓት ከመ ዘይትኀበል ለመዊት::

፰ ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑኬ ቆመ ቅድመ ጲላጦስ ለተሐትቶ ከመ ገባሬ እኪት:: ወመኑመ ካዕበ ይቤ አንሰ በእንተ ዝንቱ መጻእኩ ከመ እኩን ሰማዕተ በጽድቅ ወኵሉ ዘእምጽድቅ ውእቱ ይሰምዐኒ ቃልየ:: ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑኬ ይቤ እስመ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለ እመሕያው ውእቱ:: ወካዕበመ መኑ ይቤ መንግሥትየሰ ኢኮነት እምዝንቱ ዓለም ሶበሰ እምዝንቱ ዓለም መንግሥትየ እምተበአሱ ኢያግብኡኒ አይሁድ ኀቤከ::

፱ ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑ እምሰፍሐ እደዊሁ ዲበ ዕፀ መስቀል ለቤዛ ብዙኃን ዘእንበለ አምላክ ዘተሰብአ:: ወመኑመ ካዕበ እምአጽለሞ ለፀሐይ ዘእንበለ ወልደ እጓለ እመሕያው ዘተአምለከ::ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑ እምጥዕመ ሞተ በሥጋ ዘእንበለ ዳግም አዳም ዘተሠገወ እም ወለተ አዳም::

የገሊላ ሰዎች ልማድ ከዮሐንስ እጅ በታች ራሱን ዘንበል ያደረገ ማን ነው:: አብስ ከእርሱ ከተወለደው በቀር ይህ የምወደው ልጄ ነው እርሱን ስሙት ብሎ ለማን መሰከረ::

፭ መለኮቱና ሰውነቱ ያልተዋሀደ ከሆነ እንዳደፈ ሰው አካሉን ታጥቦ ከውኃ የወጣ ማን ነው መንፈስቅዱስስ በርግብ አምሳል በማን ላይ ወረደ በመለኮቱ በሚተካከለው በእርሱ ላይ ነው እንጂ:: መለኮቱና ሰውነቱ ካልተዋሐደ ማን አይሁድን ስለምን እውነት የምነግራችሁን ሰው ትገድሉኝ ዘንድ ትሻላችሁ አላቸው: ዳግመኛም ማን አብርሃም ሳይወለድ በፊት እኔ ነበርሁ አላቸው::

፮ መለኮትና ሰውነት ካልተዋሐደ ማን ደቀመዛሙርቱን ወዳጆቼ እንጂ ባሮቼ አልላችሁም እናንተ ወራሾቼ ናችሁ: ባሪያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና አላቸው በሰውነቱ ባልንጀሮች ሲያደርግቸው ይህን ተናገረ:: ሁለተኛም አያይዞ ከአብ ዘንድ መምጣቱን ሲያመለክታቸው ለእናንተ ግን በአባቴ ዘንድ የሰማሁትን ሁሉ ነገርሁአችሁ አላቸው::

፯ መለኮቱና ሰውነቱ ያልተወሐደ ከሆነ የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ የዘላለም ሕይወት የላችሁም ያለ ማን ነው::ዳግመኛም የላከኝ አብ ከሁሉ ይበልጣልና እናንተ ግን መልኩን አላያችሁም ድምፁንም አልሰማችሁም አላቸው::መለኮቱ ከሰውነቱ ያልተዋሀደ ከሆነ ማን የሞትን ጽዋ ቻል ቻል እንዳለው አባት ሆይ ይህችን ጽዋ ከእኔ አርቃት አለ::ሁለተኛም ለሞት እንደሚነገር ነገር ግን ስለዚህ መጥቻለሁ ወደዚህችም ሰዓት ደርሻለሁ አለ::

፰ መለኮቱ ከሰውነቱ ካልተዋሐደ እንደ ክፉ አድራጊ ለመመርመር ቢጲላጦስ ፊት የቆመው ማን ነው: ሁለተኛም ማን እኔ በእውነት ልመስክር ስለዚህ መጥቻለሁ ከእውነት የሆነም ቃሌን ይሰማኛል አለ:: መለኮቱ ከሰውነቱ ያልተዋሐደ ከሆነ የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ነውና ያለ ማን ነው:: ዳግመኛም ማን መንግሥቴስ ከዚህ ዓለም አይደለችም መንግሥቴ በዚህ ዓለም ብትሆንስ አይሁድ ወደአንተ አሳልፈው እንዳይሰጡኝ ባለሚሎቼ በተዋጉ በተጋደሉልኝም ነበር አለ::

፱ መለኮቱ ከሰውነቱ ያልተዋሀደ ቢሆን ሰው ከሆነ አምላክ ሌላ ለብዙዎች ቤዛ ማን እጆቹን በመስቀል ግንድ ላይ ይዘረጋ ነበር አምላክ ከሆነ የሰው ልጅስ በቀር ፀሐይን ማን ያጨለመው ነበር::መለኮቱ ከሰውነቱ ያልተዋሀደ ከሆነ በአዳም ሴት ልጅ በሥጋ ከተወለደ ሁለተኛው አዳም በቀር ማን ሞትን በሥጋ

ወመኑ ካዕበ እምሠጠጠ ለመንጦላዕተ ቤተ መቅደስ ዘእንበለ ሊቀ ካህናት ዘሠጠጣ ለክህነተ አሮን በከመ ተሠጠ መንግሥተ ሳኦል በእንተ ሥጠተ ልብሱ ለሳሙኤል።

፲ ለእመሰ መለኮት ወትስብእት ኢኅቡር መኑ እምተረግዘ በኵናተ ሐራዊ ዘእንበለ በግዑ ለእግዚአብሔር። ወመኑመ ካዕበ አምአንቀዐ ለነ እምገቦሁ ደመ ዘያቅየሐይሕ ወማየኒ ዘየንበ ሐብሕ ዘእንበለ መለኮቱ ዘኢተፈልጠ እምበድነ ሥጋሁ። ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑ እምነበረ ውስተ ከርሠ መቃብር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ ዘእንበለ አንሳሕስሖ። ወመኑመ ካዕበ ሦጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ወአንሥኣ ዘእንበለ መለኮቱ ዘህልው ምስሌሁ። ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑ እምአርአዮሙ አደዊሁ ኀበ ተሰቍረ በቅንዋት ወርግዘተ ገቦሁ ኀበ ተርኅወ በኵናት። ወመኑመ ካዕበ እምነፍሐ ውስተ ገጾሙ እንዘ ይብል ንሥኡ መንፈሰ ቅዱሰ ለእለ ኃደግሙ ኃጢአት ይትኃደግ ሎሙ ወለእለ ኢኀደግሙ ኢይትኀደግ ሎሙ ።

፲፩ ለእመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ ኢኅቡር መኑ እምረፈቀ በደብረ ዘይት ለምሳሕ ምስለ አርዳኢሁ። ወመኑመ ካዕበ እምድኅረ ምሳሕ አንቢሮ እደ ላዕሌሆሙ ለባርኮቶሙ እምተልዐለ በደመና ብርሃን ወእምነበረ በየማነ እግዚአብሔር አቡሁ። እመሰ መለኮቱ ወትስብእቱ በክልዔ ገጽ እምተኀድገ ትስብእቱ በዲበ ምድር። ወመለ ኮቱሂ እምኢያስተርአየ በከመ ትካት ኢያስተር ኢ። ወእመሂ ነበረ በየማነ አቡሁ በክልዔ ገጽ እምኮነ ትርብዕተ ወአኮ ትሥልስተ። በከመ ኢያስተርአየ በምድር በምንታዌ ወከማሁ ኢነበረ በየማነ አቡሁ በክልዔ ግጻዌ ። በከመ ኢሐቀፈቶ እሙ በአብራኪሃ በክልዔ አርአያ ከማሁ ኢያንበሮ አቡሁ ዲበ ሠረገላሁ በክልዔ ፍናት። ኢነበረ ትስብእት ልጹቀ መለኮት በከመ ወልድ ይነብር በየማነ አቡሁ አላ በ ፩ አካል እንበለ ቱሳሔ ወበ፩ ራእይ እንበለ ሙያጤ።

፲፪ ወበእንተዝ ሰብሕዎ መላእክት ለእንግዳ ዘመጽአ ኀቤሆሙ ወዝ ውእቱ ትስ ብእት መለካቱ ለዋሕድ አወፈይዎ ስብሐተ ዘል ማድ ዘዘልፈ ያቄርቡ ለመለኮቱ ወኢያወፈይዎ ካልአ ስብሐተ ከመ ኢይኩን ተውሳከ አምልኮ እምስብሐተ መላእክት ዘልማድ ከመ ኢይትነከር ተሰብኦ እምጽምረተ ኃይል ዘኢያስተርኢ። ወበእ ንተዝ ንሕነኒ ናመልኮ በ ፩ ጽምረት ዘአንበለ ፍልጠት።

፲፫ ተኀፈርኬ ኦ ፍልብያኖስ ወፍጽም ለአፉከ ጽዩእ በእዴከ ከመ ኢያሕምመነ ጼና

ይቀምስ ነበር።የሳሙኤል ልብስ መቀደድ የሳኦል መንግሥት እንደ ተቀደደ የአሮንን ክህነት ከቀደ ዳት ሊቀካህናት በቀር የቤተመቅደስን መጋረጃ ማን ይቀድዳት ነበር።

፲ መለኮት ከሰውነት ካልተዋሐደ ከእግዚአብሔር በግ በቀር ማን በጭፍራ ጦር ይወጋ ነበር።ዳግመኛም ከሥጋው በድን ካል ተለየ ከመለኮት በቀር የቀሳ ደም የሚያኸገም ውኃ ከጎኑ ማን ያወጣ ነበር። መለኮት ከሰውነት ያልተወሐደ ቢሆን ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት በመቃብር ውስጥ ያለመንቀሳቀስ ማን ይቆይ ነበር።ሁለተኛም መለኮት ከተዋሀደው በቀር ማን ነፍሱን ወደሥጋው ይመልሳት ነበር። መለኮት ከሰውነት ጋር ካልተዋሐደ በችንካር የተሸነቆሩ እጆችን በጦርም የተነደለ የጐኑን መወጋት ለደቀ መዛሙርቱ ማን ያሳያቸው ነበር።ሁለተኛም ማን መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ይቅር ላላችኋቸው ኃጢአታቸው ይቀርላቸዋል ይቅር ላላላችኋቸ ውም ኃጢአት አይቀርላቸውም ብሎ በፊታቸው ላይ እፍ ይልባቸው ነበር ።

፲፩ መለኮቱ ከሰውነቱ ያልተዋሐደ ቢሆን በደብረ ዘይት ከደቀመዛሙርቱ ጋር ለምሳ ማን ይቀመጥ ነበር። ዳግመኛም ከምሳ በኋላ እነርሱን ለመባረክ እጆቹን ባላያቸው አኑሮ በብርሃን ደመና ማን ከፍ ከፍ ባለ በአባቱም በእግዚአብሔርም ቀኝ በተቀመጠ ነበር። መለኮቱና ሰውነቱ ሁለት መልክ ቢሆንስ ኖ... ሰውነቱ በምድር ላይ በቀረ፣ መለኮቱ ቀድሞ አይታይ እንደነበረ ባልታየ ነበር። በአባቱም ቀኝ በሁለት አካል ተቀምጦ ቢሆን ሦስት ያይደለ አራት በሆነ ነበር። በምድር ላይ ሁለት ሆኖ እንዳልታየ እንዲሁ በአባቱ ቀኝ በሁለት አካል አልተ ቀመጠም እናቱ በሁለት መልክ በጭኖቿ እንዳላቀፋቸው እንዲሁ አባቱ በሠረገላው ላይ በሁለት ወገን አላስቀመጠውም ወልድ በአባቱ ቀኝ እንደሚቀመጥ ሰውነት መለኮትን ቀርቦ አልተቀመጠም ያለመቀላቀል በአንድ አካል ተዋህዶ ነው እንጂ።

፲፪ ስለዚህም መላእክት ወደ እነርሱ የመጣ ውን እንግዳ አመሰገኑት ይኸውም የአንድ ጌታ የመለኮቱ ሰውነት ነው የተለመደውን ዘወትር በመለኮቱ የሚያቀርቡትን ምስጋና አቀረቡለት። ትስብእትን የማይታይ ኃይልን ከመወሀድ የተለየ እንዳይሆን ከተለመደው የመላእክት ምስጋና የአ ምልኮ ተጨማሪ እንዳይሆን ሌላ ምስጋና አላቀ ረቡለትም። ስለዚህም እኛም ያለመለየት በአንድ አካ ል ያለመነጠልም በአንድ መዋሀድ እናመልከዋለን።

፲፫ ፍልብያኖስ ሆይ እፈር የከርፋቱ ሽታ እንዳያመን የከረፋ አፍህን በእጅህ ለጉመው

ጺሕቴ፡ እስመ አርኮሰናሁ ለአፉከ እምአፈ ከለባት ጽጉባን ኵስሐ ወእም አፈ አዝእብት እለ ኢይሜንንዎ ለገደላ አእዱግ ጽዩአን።

፲፬ ወይእዜኒ ንጸውዖሙ ለአበው ከመ ይግበሩ በዓለ ምስሌነ። ቀዳሚ ኵሉ ንጸውዖ ለአዳም ወንበሉ ናሁኬ ተፈጸመ ዘይቤ እግዚአብሔር አመ ፀአትከ እምገነት አዳም ኮነ ከመ ፩ እምኔነ፡ እግዚአብሔር ለብሰ ሥጋ እም ወለትከ ወበረ በየማነ አቡሁ በሰማያት። ዝኩ ዘፈተውኮ ለከዊነ አምላክ ናሁ አድማዕኮ በትስብእተ መለኮቱ ለዘተወልደ እምወለትከ። ንዒ ኦ ሔዋን ዘተሰመይኪ ሕይወተ በእንተ ዘኮንኪ እሞሙ ለሕያዋን ከመ ትትፈሥሒ በሞገሰ ወለትኪ፡ እስመ አምጽአት ለኪ ሕይወተ። ዝኩ ዘወለደቶ በአንቀጸ ሥጋሃ ኅቱም ተለዐለ ኀበ አቡሁ ሰማያዊ እንዘ ትኔጽሮ ቀዊማ ምስለ አርዳኢሁ ቡሩካን። ዘፍ፫፥፳፪

፲፭ ነዓ ሄኖክ ከመ ትግበር በዓለ ምስሌነ፡ ዝኩ ዘከበተከ እምገጸ ሞት ወአንበረከ ውስተ መካን ኅብእት ከበተ ርእሶ እምሥጋ ውያን ወነበረ በየማነ እግዚአብሔር አቡሁ። ነዓ ኦ አብርሃም አርከ እግዚአብሔር ከመ ትግበር በዓለ ምስሌነ፡ ዝኩ ዘረፈቀ ምስሌከ ኀበ ዕፀ ድርስ ዘይትበር ኀበ ኆኅተ ሐይመት ዘበልዐ ዳፍንተ ናእት ዘ ፫ መሥልስ ስንዳሌ ወአቅረብከ ሎቱ ዕቋነኒ ወመዐረ ወእጐለ ላህም ስቡሐ ወዮምኒ ገብረ ምሳሐ ምስለ አርዳኢሁ በደብረ ዘይት። ወእምድኅረ ምሳሕ ባረኮሙ ወዐርገ ውስተ ሰማይ በሥጋ ዘነሥአ እምወለትከ። ነዓ ኦ ይስሐቅ ከመ ትግበር በዓለ ምስሌነ። ዝኩ ዘቤዘወከ እመጥባሕተ አብርሃም አቡከ በደመ በግዕ ዘእኀዝ አቅርንቲሁ በዕፀ ሳቤቅ መጽአ ይጠባሕ ከመ በግዕ ወሰፍሐ እደዊሁ ዲበ ዕፀ መስቀል ለተጠብሖ ወቤዘዎሙ በደሙ ለእለ ይትዔገሎሙ ሰይጣን ወጸመመ ቍስሊሆሙ በቍስለ ሞቱ ወተንሢኦ ዐርገ ውስተ ሰማያት ኀበ ኢይበጽሖ ኅሊና ሰብእ ወኢዘመላእክት አእምሮ። ዘፍ፭፥፳፬ ፤፲፰፥፩-፲፭ ፤፳፪፥፱-፲፱

፲፮ ነዓ ኦ ያዕቆብ እስራኤል ከመ ትግበር በዓለ ምስሌነ። ናሁ ዝኬ ሰዋስወ ወርቅ እምድር ዘይበጽሕ እስከ ሰማይ ናሁኬ ተተክለ ኀበ ደብረ ዘይት ወበጽሐ ቆሙ እስከ ኑኃ አርያም።ምንትኬ ውእቱ ሰዋስወ ወርቅ ዘእንበለ ዕርገተ ሥጋሁ ለወልድ እምደብረ ዘይት ውስተ ጽርሐ አርያም። በከመ ይቤ ዘካርያስ ወይቀውማ እገሪሁ ለእግዚአብሔር ውስተ ደብረ ዘይት። ቆመ ለባርኮ ከመ ያንብር እዴሁ ላዕለ ሐዋርያ ቲሁ ወተረሐቆሙ በተልዕሎ ከመ ያስተሳትፍ ለትስብእቱ በዕበየ መለኮቱ። አከላ ትሣር ዘኀለፈ ዘረከባ በዲበ ምድር በእንተ ፍቅረ እጓለ እመሕያው። ወይእዜሰ ተለዐለት

አፍህ እዳሪን ከጠገቡ ውሾች አፍ ይልቅ የሸተቱ የአህዮችን ጥንብ ከማይንቁት ከጅቦች አፍ ይልቅ የረከሰ ብለነዋልና።

፲፬ አሁንም ከኛ ጋር በዓልን እንደያደርጉ አባቶችን እንጥራቸው። ከሁሉ በፊት አዳምን እንጥራው፡ እነሆ እግዚአብሔር ከገነት በወጣህ ጊዜ አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ያለው ተፈጸመ፡ እግዚአብሔር ሥጋን ከሴት ልጅህ ለበሰ በአባቱም ቀኝ በሰማያት ተቀመጠ ይህን የወደድኸውን አምላክነት ከሴት ልጅህ በተወለደ በመለኮት ሰው መሆን አገኘኸው እንበለው። የሕያዋን እናታቸው ስለሆንሽ ሕይወት የተባልሽ ሔዋን ሆይ በሴት ልጅሽ ደስ ትሰኚ ዘንድ ነዪ፡ሕይወትን አምጥተሽልና ፡በታተመ አፈ ማኅፀኗ የወለደችው እርሱ በረከትን ካገኙ ደቀመዛሙርቱ ጋር ቆማ እያየችው ወደ ሰማያዊው አባቱ ዐረገ። ዘፍ፫፥፳፪

፲፭ ሄኖክ ሆይ ከእኛ ጋር በዓል ታደርግ ዘንድ ና ከሞት ፊት የሠወረህ በተሠወረች ሥፍራም ያኖረህ እርሱ ራሱን ከሥጋውያን ሠወረ በአባቱም ቀኝ ተቀመጠ።የእግዚአብሔርም ወዳጅ አብርሃም ሆይ ከእኛ ጋር በዓል ታደርግ ዘንድ ና።በድንኳን ደጃፍ አጠገብ ባለ የወይራ ዛፍ አጠገብ ከአንተ ጋር የተቀመጠ የሦስት መሥፈሪያ ስንዴ ዱቄት የተጋገረ እንጎቻ የበላ አንተም ርጎና ማር የሰባ ወይፈንም ያቀረብህለት እርሱ ዛሬም ከደቀመዛሙርቱ ጋር በደብረ ዘይት ምሳ አደረገ ከምሳም በኋላ ባርኳቸው ከሴት ልጅህ በነሳው ሥጋ ወደ ሰማይ ዐረገ። ይስሐቅ ሆይ ከእኛ ጋር በዓል ታደርግ ዘንድ ና ከአባትህ ከአብርሃም ሾተል ቀንዶቹ በሐረግሬሳ በተያዘ በግ ደም የተቤዠህ እርሱ እንደ በግ ሊታረድ መጣ ለመታረድም እጆቹን በመስቀል ግንድ ላይ ዘረጋ። በደሙም ሰይጣን የተናጠቃቸውን ተቤዣቸው ቁስላቸውም በሞቱ ቁስል ደረቀ ተነሥቶም የሰውና የመላእክት አእምሮ ወደማይደረስበት ወደ ሰማይ ዐረገ።
ዘፍ፭፥፳፬ ፤፲፰፥፩-፲፭ ፤፳፪፥፱-፲፱

፲፮ የእግዚአብሔር ሰው ያዕቆብ ሆይ ከእኛ ጋር በዓል ታደርግና ዘንድ ና እነሆ በሎዛ ከምድር እስከሰማይ ተተክሎ ያየኸው የወርቅ መሰላል እርሱ በደብረ ዘይት ተተከለ ቁመቱም እስከ አርያም ከፍታ ደረሰ ወልድ ሥጋ ከደብረዘይት ወደ ጽርሐ አርያም ከማረጉ በቀር የወርቅ መሰላል ምንድር ነው። ዘካርያስ የእግዚአብሔር እግሮች በደብረዘይት ይቆማሉ እንዳለ ለመባረክም እጁን በሐዋርያቱ ላይ ያኖር ዘንድ ቆመ ሰውነቱን ከመለኮቱ ክብር ያሳትፋት ዘንድ ወደላይ ከፍ ከፍ በማለት ራቃቸው ስለ ሰው ልጆች ፍቅር በምድር ላይ ያገኛት ያለፈው

በዕበየ መለኮት ወነበረት በየማነ አብ፡፡ ዘፍ፳፰፥፲-፳ ዘካ፲፬፥፬ ሐዋ፯፥፶፭

፲፯ ወልደ እግዚአብሔርሰ ዐርገ እንበለ ሰዋስው በሳሕወ ደመና ዘያንበለብል፡ እስመ መለኮቱ ይትግህ ሎቱ ወመሠጠ ውስተ አየራት፡፡ ወኢመጽኡ መናብርት ከመ ያልዕልዎ ለሊሁ ተለዐለ በኃይለ መለኮቱ ወነበረ ዲቤሆሙ እንዘ ይዛወኅ ለአብ መንገለ የማን፡ ወለነ ኮነነ ሰዋስወ ስብሐተ ዕርገቱ፡፡ ሶበ ንሔልዮ ከመ እምገሊላዊት ተወልደ ንኄሊ ከመ ተለዐለ ኀበ አቡሁ፡፡ ሶበ ንኄልዮ ከመ በአብራኪሃ ተሐቅፈ ንኄሊ ከመ ውስተ ሕፅነ አቡሁ ሀሎ፡፡ ሶበ ንኄልዮ ከመ በደብረ ዘይት ረፈቀ ምስለ አርዳኢሁ ንኄልዮ ከመ ዐርገ በይባቤ መላእክቲሁ ወነበረ በየማነ ወላዲሁ፡፡

፲፰ ዝ ውእቱ ሰዋስወ ሃይማኖትነ ዘያበጽሐነ እምድር ውስተአርያም፡፡ወበእንተዝ ይጸርሕ ካህን በቃለ ኪዳን እንዘ ይብል አጽንዑ ልበክሙ ዝ ብሂል ዑቅዎ ለዘይሰክየክሙ በከመ ሰከዮ ለኢዮብ፡፡አጽንዑ ልበክሙ ከመ ትክሀሉ ተቃውሞቶ ለሰይጣን፡፡ ወሕዝብ ይብሉ ብነ ኀበ እግዚአበሔር አቡነ ዘበሰማያት፡፡ወዝኒ ብሂል ብነ ኀበ አብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘለብሰ ሥጋነ ወሞተ በእንተ ኃጣውኢነ ውእቱ ይትቃወሞ ለዘይሰክየ ነ፡፡ በከመ ይቤ ሙሴ እስመ ይኴንን እግዚአብ ሔር ሕዝቦ ወይት ናበብ በእንተ አግብርቲሁ፡ ዘዳ፴፪፥፴፯ ኢዮ፪፥፩-፲ መዝ፵፯፥፳ ዮሐ፲፬፥፯ ፪ቆላ ፲፪፥፲፫

፲፱ ወዓዲ ንጸውዖ ለሙሴ መጋቤ ሕጉ ለእግዚአብሔር ወንበሎ ነዓ ከመ ትግበር በዓለ ምስሌነ፡ ዝኩ ዘወሀበከ ሕገ በደብረ ሰና ወሀቦሙ ሕገ ለአርዳኢሁ እንተ ታቀልል ክበደ ወትሥዕር መዓስረ መርገም ዘውስተ ዳግም ሕግ፡፡ ወዘመ ርሖሙ ለሕዝብከ መዐልተ በደመና ወሌሊተ በዓምደ እሳት ዐርገ በዐምደ እሳት ኀበ አብ ዘፈነዎ፡፡ ዘጸ፴፩፥፲፰ መዝ፸፬፥፵፰

፳ ነዓ ኦ ዳዊት ነቢይ ከመ ትግበር በዓለ ምስሌነ ምስለ አሳፍ ሰንቃዊ ወምስለ ኤማን መዘምር ወምስለ ኵሎሙ ደቂቀ ቆሬ እለ የኀልዩ በመሰናቅወ ትንቢት ሰብሕ እንዘ ትብል ዐርገ እግዚአብሔር በይባቤ፡፡ ወእግዚእነ በቃለ ቀርን፡፡ ወዓዲ ሰብሕ እንዘ ትብል ዘምሮ ለአምላክነ ዘምሩ፡ ዘምሮ ለንጉሥነ ዘምሩ፡ ዘምሩ ለእግዚአብሔር ዘዐርገ ውስተ ሰማይ፡፡ ወዓዲ ሰብሕ እንዘ ትብል ተለዐለ ዘይኴንና ለዓለም፡፡ ወዓዲ በል ተለዐልከ እግዚኦ በኃይልከ ንሴብሕ ወንዜምር ለጽንዕከ፡፡ ወዓዲ ሰብሕ እንዘ ትብል ተጽዕነ ላዕለ ኪሩቤል ወሰረረ፡፡ ወበፍጻሜሁሰ ዘምር እንዘ ትብል ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አግብኦሙ ለጸላእትከ ታሕተ

መከራ በቃት አሁን ግን በመለኮት ክብር ዐረገች በአብም ቀኝ ተቀመጠች፡፡ ዘፍ፳፰፥፲-፳ ዘካ፲፬፥፬ ሐዋ፯፥፶፭

፲፯ የእግዚአብሔር ልጅ ግን ያለመሳለል በሚንቦገቦግ የደመና ተን ዐረገ መለኮቱ ይተጋ ለታልና ወደአየራትም ነጥቆታልና ኪሩቤል ሊያ ሳርጋት አልመጡም እርሱ ራሱ በመለኮት ኃይል አብን ተካክሎ በቀኝ በኩል ተቀመጠ ባቸው የማረጉም ምስጋና ለእኛ መሰላል ሆነን፡፡ ከገሊላ ሴት እንደ ተወለደ ባሰብን ጊዜ ወደ አባቱ እንዳረገ እናስታውሳለን፡፡ በጭኖቿ እንደ ታቀፈ ስናስታውሰው በአባቱ እቅፍ እንዳለ እናስ ባለን፡፡በደብረ ዘይት ከደቀመዛሙርቱ ጋር እን ደተቀመጠ ባሰብነው ጊዜ በመላእክቱ እልልታ እንዳረገ በወላጁም ቀኝ እንደተቀመጠ እናስ ታውስዋለን፡፡

፲፰ ከምድር ወደአርያም የሚያደርሰን የሃይማኖታችን መሰላል ይህ ነው ስለዚህም ካህ ን በኪዳን ምስጋና ልባችሁን አጽኑ ብሎ ይጮ ሀል ይህም ማለት ኢዮብን እንደከሰሰው የሚከ ሳችሁን ዕወቁበት ሰይጣንንም መቃወም እንድ ትችሉ ልባችሁን አንጹ ማለት ነው፡፡ ሕዝቡም በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ አለን በሰማያት ያለህ አባታችን ሆይ ይላሉ ይህም በአብ ዘንድ ሥጋ ችንን የለበሰ ስለኃጢአታችንም የሞተ ኢየሱስ ክርስቶስ አለን እርሱ ከሳሻችንን ይቃወመዋል ማለት ነው፡፡ሙሴ እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ ይፈ ርዳል ስለ አገልጋዮቹም ይናገራል እንዳለ፡፡ ዘዳ፴፪ ፥፴፯ ኢዮ፪፥፩-፲መዝ፵፯፥፳ ዮሐ፲፬፥፯ ፪ቆላ ፲፪፥፲፫

፲፱ ዳግመኛም የእግዚአብሔርን ሕግ ያስተማረ ሙሴን ከእኛ ጋር በዓል ታደርግ ዘንድ ና ብለን እንጥራው በደብረ ሲና ሕግን የሰ ጠው እርሱ ለደቀመዛሙርቱ ሸክምን የምታቀል በዳግም ሕግ ያለውንም የርግማን ማሠሪያ የም ትሽር ሕግን ሰጣቸው፡፡ወገኖችህን ቀን በደመና ሌሊትም በእሳ ት ዓምድ የመራቸው በእሳት ዓምድ ወደላከው ወደ አብ ዐረገ፡፡ ዘጸ፴፩፥፲፰ መዝ፸፬፥፵፰

፳ ነቢዩ ዳዊት ሆይ ከእኛ ጋር በዓል ታደርግ ዘንድ ና መሰንቆ ከሚመታ ከአሳፍ ከሚዘምር ከኤማን በትንቢት መሰንቆዎች ከሚዘ ምሩ ከቆሬ ልጆችም ሁሉ ጋር እግዚአብሔር በእልልታ ዐረገ ጌታችንም በመለከት ድምፅ ብለህ አመስግን፡ ዳግመኛም ለአምላካችን መዘመ ርን ዘምሩ ለንጉሣችንም መዘመርን ዘምሩ ወደ ሰማይ ላረገ ለእግዚአብሔር ዘምሩ ብለህ ዘምር፡፡ ከእንደገናም ዓለምን የሚገዛት ከፍ ከፍ አለ ብለህ አመስግን፡ዳግመኛ አቤቱ በኃይል ከፍ ከፍ አልህ ኃይልህን እናመስግናለን እንዘምራለን በል ፡ሁለተኛም በኪሩቤል ላይ ተቀምጦ በረረ ብለህ አመስግን በመጨረሻም ጌታ ጌታዬን አለው ጠላቶችህን ከእግሮችህ መረገጫ በታች

መከየደ እገሪከ።፩ዜናጀ፥፳፪ መዝ፲፯፥፲፡፵፯፥፩ ፡፻፱፥፩

፳፩ መኑ ውእቱ እግዚእከ ኦ ነቢይ ወንጉሥ ዘእንበለ ወልደ እግዚአብሔር ዘተወልደ እም ወለትከ።መኑ ውእቱ ዘይበሎ ንበር በየማንየ ዘእንበለ አቡሁ ሰማያዊ ዘወለዶ እምቅድመ አዳም።ወዘይቤሎሰ ንበር በየማንየ አኮ በእንተ መለኮተ ወልዱ ምስሌሁ አላ በእንተ ትስብእተ ወልዱ እንተ ይእቲ ሥጋ ዚአከ ዘኢነበረ ከመ ያንብር ይቤ ዘንተ።እስመ ለዘይነብርሰ ኢይደልዎ ብሂለ ንበር። እስመ ንቡር ውእቱ ለዝላፉ። በከመ ሀሎ ህልው ወይሄሉ ለትውልደ ትውልድ ለዓለመ ዓለም።

፳፪ በዛቲ ዕለት ይደልወከ ኦ ነቢይ ከመ ትትፌሣሕ ፈድፋደ እምኵሎሙ ቅዱሳን እስመ ነበረ ወልደ ወለትከ በየማነ አቡሁ ሰማያዊ በሥጋ ዘነሥአ እምኔሃ። ወተለዐለ መንግሥትከ እም ሀገረ ኢየሩሳሌም ውስተ ጽርሐ አርያም ወተ መይጠ ጽዋዔ ስሙ እምብሂለ ንጉሠ እስራኤል ኀበ ብሂለ አምላከ እስራኤል። ወአንተሰ ሰብሖ ለወልድከ በሥጋሁ ወአምላክከ በህላዌሁ እንዘ ትብል ዐረገ ውስተ አርያም ፄዊወከ ፄዋ፡ወወሀብከ ጸጋከ ለእጓለ እመሕያው። ምንት ውእቱ ፄዋ ዘፄወወ ዘእንበለ ነፍሳተ አበው እለ ማህረኮሙ እምቄላተ ደይን ወአግ ደሮሙ ውስተ ገነተ ተድላ። ምንት ካዕበ ውሂበ ጸጋ ለእጓለ እመ ሕያው ዘእንበለ ሀብተ መንፈስቅዱስ ዘተሠውጠ ላዕለ ሐዋርያት። መዝ ፷፯፥፲፰

፳፫ ይእዜኒ ንጸውዖን ለአዋልደ እስ ራኤል እለ ይትኔበያ ወንበሎን ንዒ ማርያም እኅተ ሙሴ ምስለ ከበሮ። ወንዒ ዲቦራ ለዘፈን። ወንዒ ሐና እመ ሳሙኤል ምስለ አእኰቶ። ንዒ ኢዮቤድ ዘአስተፍሣሕኪዮሙ ለእስራኤል በመቲረ ርእሱ ለሆሎፎርኒስ ዘምስለ ፀበርት ከመ ትዮብቢ ዮም በከመ የበብኪ አሜሃ። ወንዒ ኢያቤል ብእሲተ ካቤር ዘባረከተኪ ዲቦራ በመኃልይሃ። ወንዒ አስኔት ወለተ ጴጥፍራ ሣውዕ ዘኢልዮጶሊስ ዘፈተውኪ ሥና ለዮሴፍ ከመ ታስተብፅዕዮ ለወልደ ማርያም ዘይሤኒ ላሕዩ እምውሉደ እጓለ እመሕያው። ዘፍ፴፱፥፯ ዘጸ፲፭፥፳ መሳ፭፥ ፩ ፩ ሳሙ፪ ፥፩-፲ ዮዲ፲፯፥፩-፳

፳፬ ወንዒ ሶስና ወለተ ኬልቅዩ ከመ ተሀቢዮ ግናየ ለዘቤዘወኪ እምእደ ረበናት።ነዓ ደናግል ከመ ትወድሳሃ ለዘኮነት ምክሐ ለድንግ ልናክን። ነዓ መዓስብ እለ ወለድክን በሩካቤ ከመ ታስተብፅዓሃ ለዘወለደት እንበለ ሩካቤ። ነዓ ዘማት ከመ ትንጽራሃ ለእንተ ትትዓጸፍ ንጽሐ ታስተብፅዓሃ ከመ ታስተሥሪ በእንተ ኃጢእ

እስካስገዛልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው ብለህ ዘምር። ፩ዜናጀ፥፳፪ መዝ፲፯፥፲፡፵፯፥፩ ፡፻፱፥፩

፳፩ ነቢይና ንጉሥ ሆይ የሴት ልጅህ ከተወለደው ከእግዚአብሔር ልጅ በቀር ጌታህ ማን ነው። ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ከተ ወለደው ከሰማያዊ አባቱስ በቀር በቀኜ ተቀመ ጥ ያለው ማን ነው። በቀኜ ተቀመጥ ያለውስ ከእርሱ ጋር ስላለ ስለልጁ መለኮት አይደለም ከእርሱ ጋር ተቀምጦ ያልነበረ ያንተ ሥጋ ስለ ሆነች ስለ ልጁ መለኮት ያስቀምጠው ዘንድ ይህ ን ተናገረ እንጂ የተቀመጠን ሰው ተቀመጥ ሲ ሉት አያስፈ ልግም ዘወትር የተቀመጠ ነውና። እንደነበረ አለ ለልጅ ልጅም ለዘላለም ይኖራል።

፳፪ ነቢይ ሆይ የሴት ልጅህ ልጅ ከእርሷ በነሣው ሥጋ በሰማያዊ አባቱ ቀኝ ተቀመጧልና በዚህች ቀን ከቅዱሳን ሁሉ ይልቅ ደስ ትሰኝ ዘንድ ይገባሃል መንግሥትህም ከኢየሩሳሌም ሀገ ር ወደ ጽርሐ አርያም ከፍ ከፍ አለ የስሙም አጠራር የእስራኤል ንጉሥ ከመባል የእስራኤል አምላክ ወደ መባል ተለወጠ።አንተስ በሥጋ ሁ ልጅህ በባሕርዩም አምላክህ የሆነ እርሱን ምርኮ ን ማርከህ ወደ አርያም ዐረግህ ጸጋህንም ለሰው ልጆች ሰጠህ ብለህ አመስግነው ከአንጦርጦስ ማርኮ በተድላ ገነትካኖራቸው ከአባቶቹ ነፍሶች በቀር የማረከው ምርኮ ምንድር ነው።ዳግመኛም ለሐዋርያት ከተሰጠ ከመንፈስ ቅዱስ ሌላ ለሰው ልጆች ጸጋን መስጠት ምንድር ነው። መዝ ፷፯፥፲፰

፳፫ አሁንም ትንቢት የተናገሩ የእስራ ኤልን ሴቶች ልጆች ጠርተን እንዲህ እንበላቸ ው። የሙሴ እኅት ማርያም ሆይ ከከበሮ ጋር ነዪ ዲቦራም ለመዘመር ነዪ ዳግመኛም የሳሙ ኤል እናት ሐና ሆይ ከማመስገን ጋር ነይ። የሆሎፎርኒስን ራስ በመቁረጥ እስራኤልን ደስ ያሰኘሽው ኢዮቤድ(ዮዲት) ሆይ ያን ጊዜ ዕልል እንዳልሽ ዛሬም ዕልል ትዪ ዘንድ ዘንባባ ይዘሽ ነዪ።ዲቦራ በመዝሙሯ የመረቀችህ የካቢር ሚስ ት ኢያቤል ሆይ ነዪ። የዮሴፍን ደምግባት የወደ ድሽ የኢልዩ ጶሊስ መሥዋዕት አቅራቢ የጴጥ ፍራ ልጅ አስኔት ሆይ ከሰው ልጆች ሁሉ ይልቅ ደም ግባቱ ያማረ የማርያምን ልጅ ታመሰግኚው ዘንድ ነዪ። ዘፍ፴፱፥፯ ዘጸ፲፭፥፳ መሳ፭፥፩ ፩ ሳሙ፪ ፥፩-፲ ዮዲ፲፯፥፩-፳

፳፬ የኬልቅዩ ልጅ ሶስና ሆይ ከአስተ ማሪዎች እጅ ስተቤዠሽ ለእርሱ ምስጋናን ታቀርቢለት ዘንድ ነዪ።ደናግል የድንግልናችሁ መመኪያ የሆነች እርሷን ታወድሷት ዘንድ ኑ። በሩካቤ የወለዳችሁ ሴቶች ሆይ ያለሩካቤ የወለ ደች እርሷን ታመሰግኗት ዘንድ ኑ። አመንዝሮች ሆይ ንጽህናን የተጐናፀፈችይቱን ታዩአት

ትክን፡፡ እስመ ፍሬ ከርሣ ኀደገ ላቲ ኃጢአታ ለዘማ ሶበ አርሐሰት እገሪሁ በአንብዓ፡፡ ንዒ ኦ ቤተክርስቲያን ከመ ታስግዲ ወለተ አሕዛ ብ ለወለተ እስራኤል ወለተ ምሕራማት ለወለተ ጽዮን እስመ ሐፀየተኪ በደመ ወልዳ ወአሠረኪ በማእሰረ ሰብሳብ ዘዚአሁ ወአብአተኪ ውስተ ፒላሳሁ፡፡ ወጸውዒዮሙ ለደቂቅኪ ከመ ይግበሩ በዓለ በጥብሐተ ወልዳ፡ እስመ ለሊሁ ካህን ወሥጋሁ ቍርባን፡፡ መጽ.ሶስ ማቴ፳፯፥፪-፭ ዕብ፱፥፲፬

፳፩ ለሊሁ በግዕ ወደሙ ወይን ለሊሁ መርዓዊ ወገቦሁ ዐዘቅተ ማየ ሕይወት፡፡ ለሊሁ መምህር መክሥተ አፉሁ መዓዛ ዕጣን፡፡ ለሊሁ ማኅቶት ወመስቀሉ ተቅዋም፡፡ ለሊሁ ዕፀ ገነት ወንጌለ ጸጋሁ ጽጌ መዐዛ፡፡ ለሊሁ ፀሐየ ጽድቅ ወሐዋርያቲሁ ከዋክብተ ብርሃን፡፡ ለሊሁ ማዕደ በረከት ወካህናቲሁ ላእካነ ምሥጢር፡፡ ለሊሁ ልብሰ ቅድሳት ወዲያቆናቲሁ ጸናጽለ ወርቅ እለ የዐውድዎ ለልብሰ ቃስ በናሕሰ መልበስቱ፡፡ ለሊሁ ኖላዊ ወመሀይምናኒሁ አባግዓ ምሥጢር፡፡ ንጉሥ ወሰማዕታቲሁ አእባነ ባሕርይ፡ እለ ያሰረግውዋ ለጽርሐ መንግሥት፡፡ ለሊሁ ዓጸደ ወይን ዘጽድቅ ወመነኰሳቲሁ ሕንባባተ ቀምኅ ዘይዔድዎ ለዐይን እለ ይሬእይዎ ወይጥዕም ፍሬ ጽድቆሙ ውስተ አፈ ዘያነብቦ፡፡
ዮሐ ፩፥፵፯ ፤፲፱፥፴፭

፳፪ ኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ ኵሎሙ ቅዱሳን፡ኢየሱስ ክርስቶስ ጥዑመ ስም ለዘይጼውዖ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ጥዑመ ቃል ለዘያጸምኦ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ጥዑመ ሥጋ ለዘይበልዖ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ጥዑመ ደም ለዘይሰትዮ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ጥዑመ ዜና ለዘያዔንዎ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ጥዑመ ዝክር ለዘይነግር ዜናሁ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ወወልደ እጓለ እመሕያው፡ኢየሱስ ክርስቶስ ዘማእከለ እግዚአብሔር ወሰብእ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአጽልዕቲሁ ምስሌሁ ወመስቀሉ ቅድሜሁ፡ ሊቀ ማኅበርነ ወሊቀ ትምህርትነ፡ ወሊቀ ኖሎትነ ወሊቀ ካህናቲነ፡ ውእቱ የሀሉ ምስሌነ ወምስለ አቡሁ ሰማያዊ ወመንፈስቅዱስ ማሕየዊ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡
ዮሐ፭፥፳፱፤፲፰፥፴፯ ዕብ ፫፥፩

፳፫ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለፍልብያኖስ ፎኖተ ዮማን ዘዐለው፡ መንገለ ጸጋም ዘአንሶሰሰው፡ ትስብእት መለኮት ዘአስተ አኃው፡ ፩ ገጸ ዘአመንተው፡ በሠረቀ ጽልመት ዘተገልው፡ ሃይማኖተ ርትዕተ ዘኢለበው፡ ኃይል ዘከመ ተሠገው፡ እንበለ ተፈልጦ ከመ ኮነ ሀልው፡ ይቤ ጊዮርጊስ ለኃሢሠ ዘለፋሁ ዘጸመው፡ምስለ ርቱዓነ ሃይማኖት

ዘንድ ኃጢአታችሁንም ታስተሠርይ ዘንድ ልታመሰግኑአት ኑ፡፡የማኅፀኗ ፍሬ እግሮቹን በዕንባዋ ባራሰች ጊዜ የአመንዝራይቱን ኃጢአት ይቅር ብሎላታልና ቤተክርስቲያን ሆይ የአ ሕዛብን ሴት ልጅ ለእስራኤል ሴት ልጅ የመስጊድንም ሴት ለጽዮን ሴት ልጅ ታሰግጂ ዘንድ ነዪ በልጇ ደም አጭታሻለችና በአዳራሹም ውስጥ በሰርጉ ማሠሪያ አሥራሻለችና በልጇም መታረድ በዓል ያደርጉ ዘንድ ልጆችሽን ጥሪያቸው እርሱ ራሱ ካህን ሥጋውም ቊርባን ነውና፡፡ መጽ. ሶስ ማቴ፳፯፥፪-፭ ዕብ፱፥፲፬

፳፩ እርሱ ራሱ በግ ደሙም ወይን እርሱ ሙሽራ ጎኑም የሕይወት ውኃ ምንጭ እርሱ አስተማሪ የአፉም ትንፋሽ የዕጣን መዓዛ፡ እርሱ መብራት መስቀሉም መቅረዝ፡ እርሱ የገነት ዛፍ የጸጋውም ወንጌል መዓዛው ያማረ አበባ እርሱ የጽድቅ ፀሐይ ሐዋርያቱም የብርሃን ከዋክብት እርሱ የበረከት ማዕድ ካህናቱም የምሥጢር አገልጋዮች እርሱ የቅድስና ልብስ ዲያቆናቱም በልብስነቱ ዘርፍ ሆነው ልብሰ ተክህኖውን የሚከብቡት የወርቅ ጸናጽል እርሱ እረኛ ያመኑበትም የምሥጢር በጎች እርሱ ንጉሥ ምስክሮቹም የመንግሥትን አዳራሽ የሚያስጌጧት ዕንቊዎች እርሱ እውነተኛ የወይን ሥፍራ መነኮሳቱም ለሚያዩት ሰዎች ለዐይን ያማረ የጽድቃቸውም ፍሬ በሚያነበው ሰው አፍ የሚጣፍጥ የወይን ዘለላዎች ናቸውና፡፡ዮሐ ፩፥፵፯ ፤፲፱፥፴፭

፳፪ ኢየሱስ ክርስቶስ የቅዱሳን ሁሉ ንጉሥ ነው፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሚጠራው ስሙ የጣፈጠ፡ኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያዳም ጠው ቃሉ የጣፈጠ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማበላው ሥጋው የጣፈጠ፡ኢየሱስ ክርስቶስ ለሚጠጣው ደሙ የጣ ፈጠ፡ኢየሱስ ክርስቶስም ዜናውን ለሚነግር መታሰቢያው የጣፈጠ፡ኢየሱሰ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ የሰውም ልጅ ነው፡ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ አትራቶቹ ከእርሱ ጋር መስቀሉም በፊቱ ያለ የአንድነታችን አለቃ የትምህርታችንም አስተማሪ የእረኞቻችን አለቃ የካህናቶችም አለቃ ነው፡ እርሱ ከእኛ ጋር ከሰማያዊ አባቱና ሕይወትን ከሚሰጥ ከመንፈስቅዱስም ጋር ይኖራል ለዘላለሙ አሜን ይሁን፡፡
ዮሐ፭፥፳፱፤፲፰፥፴፯ ዕብ ፫፥፩

፳፫ የቀኝ መንገድህን የተወ በግራም በኩል የተመላለሰ የመለኮትና የትስብእትን ወንድማማች ያደረገ አንዱን አካል ሁለት ያደረገ በጨለማ ማቅ የተሸነ ኃይል ጌታ ሥጋን እንደ ተዋሀደ ያለመለየትም የሚኖር እንደሆነ የምትናገር የቀናች ሃይማኖትን ያላወቀ የፍልብያኖስ ተግሣጽ ተፈጸመ ተግሣጹን ለመመርመር የደከመ ከቀናች ሃይማኖት ጋር የተስማማ ከካህዲዎች ጋር የተከራከረ የቤተክርስቲያንን ወተት

ዘተሰነአወ፡ ወምስለ ዕልዋን ዘተቀሐወ ፡ዘዘልፈ ይትቃወም ሐሊበ ቤተ ክርስቲያን ለዘኢጠበወ፡ በቃለ መጻሕፍት ዘኢተደለወ፡ ከመ ከይሲ ልሳኖ ለእመ ለውለወ፡ ኢይፈርህ ይቤ በስመ ሥላሴ ዘተወልተወ፡ ለዓለመ ዓለም፡ አሜን፡፡

.... /// ....

ያልጠባውን በመጻሕፍትም ቃል ያልተገራውን እንደ እባብ ምላሱን ባውለበለበ ጊዜ ዘወትር የሚቃወም ጊዮርጊስ ተናገረው፡እርሱም በሥላሴ ስም የሚመካ አይፈራም አለ፡ ለዘላለሙ አሜን፡፡

.... /// ....